

MAGYAR KURIR.

Indult Bétsből, Pénteken, Februárius' 24-dikén, 1852.

B é t s .

Ő Ts. K. Felsege méltóztatott Febr. 11-kén költ Kir. végzése által a' Ns. Nyitrai Káptalanban Fő Tiszt. Habel Ferentz Urat eddig Kántor Kánonokot Nagy Préposttá, F. T. Porubsky György Urat, eddig Custost, Kántor Kánonokká, és F. T. Krobót János Urat, Zsolnai Fő Esperestet Custos Kánonokká kegyelmesen kinevezni.

Továbbá: a' Zsolnai Fő Esperest-ségre F. T. Fritsovsky Fer. Ur eddig Gradnói Fő Esperest, erre ismét F. T. Teml Albert Úr eddig Mester Kánonok; a' Theologus Kánonok helyére F. T. Mészáros András Professor Úr, és végre Schedi Nagy Prépost Úr halálával a' megüresült Kánonokságra F. T. Tordy Gergely Puchói Plebanus Úr nevezettek ki kegyelmesen.

A' Bétsi Ts. K. Protestans Theologiai Intézet, Febr. 12-két, mint a' Felseges Tsászár és Király ditső születése napját, illő fényes pompával innepelte. Az Augsburgi és Helvétziai Hitvallást tartók egyesült Ts. K. Consistoriumának 's számos Gyülekezetnek jelenlétében, az Intézetnek helytartó Directora Hausknecht Justus Úr szokott ékesszólásával ezen nap felséges tárgyához alkalmaztatott hathatós beszédet tartván, több Tanuló Ifjak állottak elő, kik ugyan

ezen fényes innep magasztalására több nyelveken készített versezeteket olvastak fel.

N a g y B r i t a n n i a .

Hajdan hollandiai, azután belga General Báró Smissen, ki Antverpiai Kormányos korában, az Oraniaiakkal valami egybeköttetésben keveredvén, hazáját kénytelen volt oda hagyni, Párisból, a' múlt hónap 26-kán Hrg Wellingtonhoz küldött levelében a' többek közt elbeszéli miképpen szállította ötöt fel, a' Lord Ponsonby meghagyása szerint az akkori hannoverai Consul Ellermann arra, hogy a' népnek, a' Nassai ház javára intézett lázadási mozgásaiban ő is venne részt. Később ugyan ötöt némelly nagy emberek nevében Steven és Májor Parys Brüsszelben egy másik titkos társaság tagjának hívták meg. Már minden megvolt határozva, a' mikor General Nypels, adjutánsának, Májor Deynel, ki a' dolgok miben léte kikurkászása végett küldetett Brüsszelbe, felelete mindeneknek várakozását semmivé tette. Báró Hooghvorst (Brüsseli főember) nevezetesen jelenté, miképpen kérte ötöt Lord Posonby, annak egy néhány napig való elvárására, hogy mit kelljen határozni. Ezen időpont eltelése után, még egy néhány napi ha-

lasztást kért Ponsonby — 's végre az áltortzát levetvén, kinyilatkoztatta, hogy ő éppen más plánumot ajánlott, mely szerint nevezetesen az Orániai Hrgnek mindenből ki kell maradni. És ez a' rendszabás (mellyet a' szerző gyalázatos hűségtelenségnek nevez) kényszerítette őtet, Stevenst, Májor Paryst, és az ő adjutánsát önként való számkivetésre. Ő (a' levél szerző General) az anglus Kabinét politikáját itt ítélni nem akarja, de a' bizonyos, hogy Lord Ponsonby az Orániai ház javára tzelőző mozgásokban, mellyeknek elrendelője maga volt, önnön hasznát nézte. Az ő hatalmasságok, a' magok és familiájok részéről a' belga thronusról lemondtak. E' szerint, Leopold Hrgnek is lehetett volna a' belga thronusból való kirekesztésére nézve szót tenni, mivel az Anglus udvarhoz atyafi. Lord Ponsonby azért készített az Orániai Hrg részére össze esküvést, hogy annak kiütése előtt való estve, mondhassa a' frantzia Agensnek, hogy néki a' Restauratio kezében van, 's az, e' közt és Leopold Hrg közt való választást szabad tetszésére bizza. A' választás, azután nem sokkal megesezt, 's hogy mint, tudva van. Ekkor írta Lord Ponsonby hamarjában azt az esmeretes levelet, melly a' belga Congressus előtt is felolvastatott, és a' mellyet a' Grey Ministeriuma megtagadott. — A' General ezen nyilatkoztatással rekeszti be levelét, hogy ő, meglévén győzettelve, a' Hertzegnek (Wellingtonnak) a' Hollandiai Király, — tulajdon fejedelme, — és a' Hollandia java 's bődögságában való szíves részvételéről, kötelességének tartotta, őtet (Wellington) a' szóban forgó dologról igazán és részre hajlás nélkül tudósítani. Ő annak egyszer áldozatja

volt, ha tetszik a' Hrgnek, vegye hasznát ezen ő híradásának.

Az Alsóház Febr. 5-ki Ülésében Vyvyan a' belga dolgokat illető kérdésben nem foghatta meg, hogy csinálhattak a' Ministerek olyan Tractátust, melly 6 Fejedelmet illetett, és csak három egyezett meg benne. Ez, azon fejedelmeknek, kik még meg nem egyeztek, megkísébbítésére szolgálván, azt kérdi Vyvyan Ur Palmerston tól, valyon hiszi e' a' Lord, hogy a' többi Hatalmasságok megfognak benne egyezni, és az Anglus 's Frantzia igazgatószékek Hollandia és Belgiumra nézve garantirozzák e' a' 24 tikkelyek végbe menetelét? Lord Palmerston felel: Éppen nem példa nélkül való dolog, mint az érdemes Baronet állítja, olyan tractátust tenni fel, mellyet az egyező felek mindnyájan nem hagytak helyben. Azomban nem szükség példát hoznom elő, mert ha nem volna is reá példa, ezen mostani különös esetből lehetne példát venni. Ugyan is ha valamely tractátust Európa Királyainak valamelyik meghatalmazottja alá írta, 's az Anglus Király azt jóvá hagyta, annak tökéletes és minden feleket kötelező ereje van. Külömben nem lett volna felesleg való dolog, a' nevezett Tractatusnak, a' Parlamentel volt közöltetéséhez ezt adni „hogy az Austriai, Orosz, és Burkus Udvarok, az ő meghatalmazottjaiktól aláírt tractatusokat még nem hagyták helybe.“ A' mi az érdemes Baronetnek ezen kérdését illeti: valyon reménylem e', hogy a' még hátra lévő hatalmasságok a' sokszor említett tractatusban meg fognak egyezni? azt felelem, hogy Igen is, mert a' helybehagyások megérkezésében csak az Udvarok távolysága térszen külömbséget. A' Garantziáról szóló kér-

désére a' Baronetnek, most, — mint Király Ministere úgymondom, — hogy nem felelhetek. Egyéberánt a' Standard (Lord Palmerstonnak feljebb említett vakmerő Igen is-ére azt mondja, hogy a' Helybehagyás küldésével keső Hatalmasságok a' Britannia Reform bill kimenetelét, és azt várják, hogy annak következtetésében megmaradhat e' a' mostani Ministerium vagy nem? és így késedelmeknek nem a' nagyobb távolság oka. C r o k e r Úr kétségbe hozza, hogy egy olyan Tractátus, melly ugyan öt Hatalmasságok között végeztetett el, de a' mellynek közülök csak ketten írták magokat alá, ezen kettőt éppen úgy köteleznék, mint ha azt mind aláírták volna. — Erre Lord Palmerston mégis azt felelte; hogy ez a' Nemzetek jussaival egészen megegyezne.

A' Király Febr. 6-kán költ Proclamatiójában Angliának és Irlandiának minden lakosit felszólítja, hogy az országban még eddig nem esmert és most meglehetősen dühösséggel pusztító choleraának eltávolztatásáért Martzius 21-két közönséges böjtre és bűneiknek töredelmes szívvel való megbánására szenteljek. — Skótziában az említett tzelből és módon Martzius 22-ik napját fogják meginnepelni.

A' Britanniai Udvarból, az Ausztriaihoz rendelt és már útban lévő Követ a' jövő héten fog Bétsbe érkezni. Herzeg Eszterházi Pál az Ausztriai Tsászárnak az Anglus udvarnál lévő Követe Bétsben megérkezett. Ennek egy kevés ideig tartó itt mulatásáig hívatálát Londonba Gróf Wessenberg fogja vinni.

F r a n t z i a O r s z á g.

Londonban a' politikai Nemzeti-egyesület, Febr. 2-kán mint annak leg-

első évinapján, tartotta Burdett Ferentz Elölülése alatt népes gyűlését. Wakefield mindjárt az Ülés kezdetén tette ezen javalatot: hogy adjunk az alsóházba kérő levelet, mellyben a' Ministeriumot, a' Reformbil keresztül-vivésében való gyors és hathatós munkálkodásra serkentենék. Midőn, úgymond megesmerem a' Ministerium egyenes érzését, és jó indulatját, ugyanakkor nem halgathatom el annak foglalatosságáiban való tehetetlenségét. Hum e ügy vélekedett, hogy ezen az úton tzelunkat el nem érjük, sőt inkább sokkal távolabb fogunk attól vetetni. Ha a' nehézségeket, és azon személynakasságát, kikkel annak küszködni kellett, meg gondoljuk, úgy fogjuk találni, hogy azok, a' mit csak tölők kívánhattunk mindent elkövettek. Az Elöl Ülő, az egész kérő levelet mint haszontalant és nem idejében valót kárhözhatta, mondván: hogy ő nála a' Bill keresztül menetelén szivesebben senki sem igyekszik, de azt meg nem engedni, hogy azok, kiknek a' nép jussai oly mélyen fekszenek sziveken tehetetleneknek és ostobáknak nevezessenek, ennél fogva ő ezt a' kérő levelet a' gyűlés elébe nem terjeszti. Ezen szavakra irtóztató lárma támad, minden felől kiáltják: vessd ki! ki vele. Az előlülő jónak látta egy kevésé eltávozni. A' mikor Praesidensé Hum e választott, ki felette sajnálta, hogy Burdett a' kérő levél tzeljét nem jól értette, ugymint a' melly a' Ministeriumnak, munkálkodásaiban segedelmet ígér és azt akadályoztatni éppen nem akarja, és azt állítja, hogy illendően tétetvén fel, ő annak elfogadását bátran meri ajánlani.

A' követek Kamarájának Febr. 9-ki Ülésében Thouvenel Úr az Irók és a' nyomtatásra nézve kiadott nyomó-

és üldöző parantsolatok ellen panaszolkodván, azt állítja, hogy a' gondolatok ellen ököllet, 's a' tudományok ellen letartóztatással bődögnüni lehetetlen. Az e'féle erőszak tételeknek egyes ellentállások lesznek következései. A' nyomtatásbeli szabadság eltörlésére való minden igyekezet haszontalan, úgy mint a' melly fejét annál nagyobb erővel emeli fel, mennél erősebb a' nyomás. Ugyan ez a' beszélő a' Szent Simonistákkal való bánást is kárhoztatja, kiknek lelkiismereteken tétettünk erőszakot, midőn Isteni tiszteleteket meg háborítottuk. — Utóljára a' jelen igazgatószéket, a' Restauratióval hasonlítja össze, 's a' Ministeriumnak azt tanátsolja, hogy az a' Sereg állapotján való javításról gondolkozzék.

A' Constitutionel Krakói levelek után írja: hogy a' haditanáts nem rég a' lengyel szabadság mellett olly vitézül hadakozó Sanguskó Hrget Sibiériában való számkivetésre, és az ott lévő bányákban való sanyarú dolgozásra kárhoztatta. Atyafiai több milliókat áldoztak fel, ha megtarthatnák. De reá nem mehettek. Reménységek utolsó menedékhelyénél a' Tsászári Hegyelemnél is, — Kinek éppen születése napján terjesztetett ez a' vitéz Hertzeg mellett eszedő levelében elő, ezt a' választ kapták: „Gyalog“ (menjen Sibiériába).

A' Frantziák Királya a' folyó hónap elején nézte meg Delavignének ezen tizimű Drámáját: XI-ik Lajos. A' nép, Királyának a' Játékszinbe való belépésekor örömeben kiáltozott és tapsolt; — találkoztak ollyanok is, kik, amazokétol ellenkező indúlatjokat éppen akkor pizszegetés által jelentették, mellyen a' Polgárkirály nem kevésse illetődött meg. Ez a' megilletődés nyilvános szomorúsággá változott ő benne, midőn látta, hogy a' nép, a' Drámá-

ban elő jövő a'féle helyeknek, mellyek az igazgatás kissebbségére szolgálnak nagy lármával tapsol.

A' Lyoni Politzia az Igazgatószék ellen egy öszve esküvést fedezett fel. A' napokkan egy oda való birtokos fogatott el azért, hogy az embereket valami politikai mozgásra pénz fizetés ígérésevel nógatta. A' Párisi politzia több tiszteket küldött Lyonban az oda való Politziának, a' vizsgálások folytatásában tejendő segedelemre. Rendes katonaság is olly számmal van most őrizeten Lyonban, valamint Párisban is, hogy annyira még nem emlékeznek.

Azok között, kik a' Febr. 2-ki lázzadás alkalmával elfogattattak, volt egy Poncelet nevű tsizmadia; ki a' Juliusi revolútiókor, mint magát meg különböztetett férjfiú, érdem jelt kapott. Találtatott nála 700 Frank és tolvaj kultsok, mellyekkel a' Louvre palotába vitetvén, ki világosodott, hogy azok (kultsok) annak (Louvrnek) 3 ajtáját nyitották ki. Az öszve esküttek közül egy másikonál talált kultsokkal pedig a' Tuilerie mellett levő kertnek, 4 rostelyos kapui, 's magának a' polotának pedig 4 ajtai nyitattak fel.

A' Frantzia Udvarnak a' Szent Széknel lévő Követe Gróf St Aulaire Fija (ki Rómában a' Követségnél segéd, Febr. 12 kén érkezett meg az Attyától küldött hivatalos levelekkel Párisba. Az említett Követ talán most akarja a' Szent Széknek tett azon ígérétét teljesíteni, melly szerént azt, az Ausztriai seregeknek, a' Pápa birtokokban vólt bemenetekor azzal biztatta meg, hogy ő, annyira részesül Ö Szentsége birtokai-ban történt bajokban, hogy az azokon való segítésre ő is minél előbb fegyveres embereket fog elő hozatni. Ezt az ajánlást a' Pápa, hihető, hogy az Ausztriaiak hűséges óltalmában bizva, nem

fogadta el, tsak akkorra tartván arra számot, ha reá szüksége lesz és érte folyamodni fog.

A' *Messenger des Chambres* jelenti: Toulonból érkezett levelek több hadi hajók felkészítetéséről emlékeznek még pedig úgy, hogy azok minden szempillantásban jöhető parantsolatra indulhassanak. Livornói tudósítások szerint, ezen felkészült tengeri erők között egy Linea hajó Olaszországba indult. Ennek az Olasz partokra leendő értekezésével különös jelenés fog Olaszország Játékszínén elő állani, ha t. i. a' Pápa, annak kiszállásának magát ellene szegezi, a' hajó Vezére pedig parantsolalja tartalma szerint tselekszik. Várván várják ezt az Olaszok között a' szabad lelkek, és örülnek rajta: — de bizonyosan nem örülnek az Olasz Rómányszékek, mert féltő, hogy a' Frantzia Kolkárdának meglátása a' mostanában voltaknál nagyobb mozgásra fog alkalmatosságot adni.

Hivatalos tudósítások szerint a' következő állapotban volt Jan. 1-ső napján 1832-ben a' Frantzia sereg 276,000 gyalog, — 54,000 lovas, — 34,000 pántantus, — 8000 földmérő és építő katoná (Genie), — 4500 train, — 14,000 vénkatonák, — 1600 Gendarmerie, — 4020 személyek a' fő tisztikarból. Mindössze 410,520 ember. Az ezeknek tartására kívántató költség 250,475,000 Frankra megy; mellyből esztendő által egy emberre 607 Frank esik. A' Frantzia tengeri erő 279 hajókból áll, 7,486,000 Frank esztendei költséggel. Ez idő szerint fegyverben van 120 hajó, mellynek tartására 4,372,000 Frank kívántatik.

Hét lengyel kivándorlottakból álló tsapatok, mellyek között mindenikben 100—150 ember van, kik nagyobb részent tsztek, éppen most mennek, öz-

vegyülésekre rendelt helyekre Avignonba.

Hollandia.

A' Londoni Conferentzia és Hágai Udvar közt, a' Belgium dolga felett való levelezésnek még most sints vége. A' Conferentziának Jan. 4-kén költ Emlékirására (mellyet a' 7, 8, 9, 10-ik számok alatt kiadott Magyar Kurirban meg lehet találni) a' Hollandia Meghatalmazottjai ugyan azon hónap 30-kán felelnek. Ez az egész felelet, mint többnyire minden szóvitás, nem egyéb, a' már egyszer vagy talán többször is mondattak ismétleni meg újításánál. A' mit nevezetesen a' múlt esztendő Dec. 14 diki Emlékirásokban nyilatkoztatának ki Hollandiának meghatalmazottjai, más szavakkal most is ugyan azt mondják. Tagadják, hogy a' Conferentiától került 24 tikkelyek olyan természetűk vólnának, mellyeken változtatást tenni, vagy azokat módosítani ne lehetne. Mert a' Conferentzia éppen nem bíró Hollandia és Belgium dolgában; hanem, a' mint *General Sebastiani Bresson* Urnak írta: tsak Közbenjáró és a' Frantzia Rómányszék is azt akarja, hogy az ezt a' Charaktert el ne vezejtse. Ugyan tsak *Sebastiani Ur* a' Frantzia meghatalmazottnak más alkalmatossággal ezt mondá: „Valamint jussa és hatalma nints a' Conferentziának tsak arra is, hogy valami privat „interessét illető kérdést fejtsen meg, „mennyivel inkább nints olyan kérdés eldűjtésére való jussa melly az egész „Európát interessálja.“ — Az *Acheni* protocollumról a' Hollandia Meghatalmazottjai azt mondják: hogy annak értelmét későbbben tsavarta el a' Conferentzia, úgy mint, a' mellyet az eleinte

egy főmán magyarázott Hollandiával; hogy a' Hollandiai meghatalmazottaknak minden esetre jelen kellett volna lenni a' Belgiumi dolgokról tartott ülésben, 's azoknak meg egyezése nélkül semmi féle tárgyról nem lehetett volna végezni. Az ezen alaptételről való eltávozásra akármitsoda fontos érdeknek sem kellett volna a' Conferentziát indítani, mert a' political világ leg első Interestéje az, hogy a' Népek-systemája minden egyben, és tagjainak szabadsága és függetlensége fenn tartassék. — Azt állítják az Öt Hatalmasságok, hogy nekik, mint 1814-ben, kötelességek még egyszer, a' Belgium lételeének jövődöbeli sorsáról és módjáról határozást tenni. Igen is — de az a' kötelesség még akkor, tsak egy forma szerént való Tractatuson épült — még ekkor a' Bétsi Congressusnak hire sem volt, nem úgy állottak a' dolgok, hogy a' Belgium jövődöbeli sorsa és létele a' Hollandia függetlenségének annak finantziájának Folyó vizei Tsatornái és birtoka szabadhasználásának és a' Nassaui Ház atyai örökségének, vagy valami azzal felérő jószágának kárával erősítettett volna meg. — Ez után nagy hosszan meg akarják mutatni a' Hollandiai meghatalmazottak, hogy ők az 1814-ik esztendő Jul. 21-kén hozott 8 tziikkelyeket, az egyezések alaptételül szolgálható erejeből nem vették ki, az által hogy Belgiumnak, Hollandiától leendő elválásában való megegyezéseket közönségessé tették. Mert azt, az alatt a' feltétel alatt tsinálták, hogy azon elválás illendőképpen essék meg. A' mi nem úgy lévén, nintsenek az említett tziikkelyek erejektől megfosztva, és így méltán kívánhatják a' Hollandiai meghatalmazottak, hogy az alkudozásnak azok is, nem pedig egyedül az 1811-dik esztendő Januarius 27-kén készült

Protocollum A tóldaléjái legyenek alapjai. Ez után a' 24 tziikkelyekben lévő határszabás 's más tárgyak, nevezetesen, a' Luxemburgi Nagy Irgség, az adósság felosztása a' hajókázás és az ehez tartozó dolgok felől tett végzések helytelen voltát mutogatja Hollandia, és úgy lászik, hogy most sints elébb, mint a' múlt esztendő Nov. 7-kén volt mikor a' 24 tziikkelyek módosítása eránt való kívánságát legelőször kinyilatkoztatta

B e l g a O r s z á g.

A' belga Képviselek Kamarájának Febr. 9-ki Ülésében Gendebien a' külső Ministertől azt kívánta, hogy az neki már ez előtt három hónappal tett kérdéseire feleljen. Mind akkori, mind mostani kívánságom, úgymond 1-ór az hogy adja elő, a' Minister a' belga követeknek mind azon két írásait: melyeket azok, a' 24 tziikkelyek módosítása eránt a' Conferentziának terjesztettek elébe, — úgy szintén azon kívánságokat és jussokat is, melyekre a' Conferentzia feleleteit építette? 2-or Magyarazza meg a' Minister, hogy kell érteni a' Nov. 15-ki Tractatusnak azon kifejezését, mely a' helybehagyásokról és azoknak két hónapra határozott kitereléséről szól? 3-or Mi következesei lennének annak, ha némelly Hatalmasságok az említett, helybe hagyás alól magokat vonogatják? A' fel szóllított Minister így beszél: Uraim! a' Gendebien Úrtól kívánt első írást a' Kamarával Jan. 14-kén már közlöttem. A' második, mely a' frantzia adósságról szól, még közönségessé nem tetetett. Ez igen hosszú, de azért, ha a' Kamara vagy Gendebien Úr kívánja, a' Buróban azt is leteszem. Gendebien Úrnak második kérésére ezt jegyzem

meg hogy az Igazgatószék a' 24 tzikelyekben teendő módosítások eránt két levelet küldött a' Conferentziához, de a' mellyek közzül a' Conferentzia tanátskozásainak tárgya egyik sem leve, úgy mint a' melly azt felelte, hogy a' 15-ik Novemberi Tractatus utolsó és visszahúzóhatatlan, — és e' volt azoka a' miért azon levelek a' kamarával nem közöltettek. Egyéberánt a' Hollandiai udvar kívánságait és jussait, azon emlékirásból, mellyet az, Dec: 24-kén, — 's a' Conferentziának Jan. 4-kén arra adott feleletéből, utóljára erre Jan. 30-kán a' Hollandusoktól került nyilatkozatásból bőven meg lehet látni. A' mi Gendebiennek harmadik kérdését illeti; Nov. 19-ki tudósításomban már megmondtam, hogy abban az esetben ha az öt udvarok meghatalmazottjai, az ő hatalmok határain kívül nem léptek, — a' helybehagyások kiterelése nem egyéb diplomatiai formalitásnál. Ezen vélekedésem mellett én most is állok. A' helybehagyásokat egyedül csak a' meghatalmazottaknak hatalmokkal való vissza élése akadályoztathatná, mivel a' megbizottak aláírások által arra, az ő megbizójokat is nyilvánosságosan kötelezték. Kérdés? Mitehát az oka, hogy azt három Hatalmasságok nem akarják alá írni? Én ezen késedelemnek okát bizonyos politikai kinézésekben, és azon szoros familiai egybeköttetésben keresem, melly a' Hollandiai Király és egy éjszaki hatalmasság közt vagyón, ki minden igyekezettel munkálódik, hogy azt a' Tractatus elfogadására bírassa. Azt is kérdi Gendebien Úr: mi lenne belőle, ha a' Tractatust vagy csak egy néhány Hatalmasságok vagy éppen egy se hagyná helybe. Szerentsére, ezen utolsó esetnek helye semmi módon nem lehet. Mert abban Frantzia Ország és Anglia már megegyeztek. A' mi az azo-

kon kívül lévő három hatalmasságokat illeti, ha talán ezek a' tractátusban meg nem egyeznek, annak mi következése lehet, vélekedésem szerént, ember azt nem tudhatja. Arról minden gondolkozhatik úgy, a' mint neki tetszik. Én legelőbb, a' mint már mondtam, annak következéseit előre látni lehetetlennek tartom. De nem tzel nélkül való dolog az embernek magajén kívül a' mások vélekedését is megkérdeni; és tudni, hogy az Anglia 's Frantzia Ország helybe hagyását mitsoda szempontból nézik más országokban. Lord Palmerston az Anglus Alsóháznak Febr. 3-ki ülésében ilyen nyilatkozatást tett: hogy egy olyan Tractatusnak, mellyet az Európai hatalmasságok meghatalmazottja aláírtak, 's abban az Anglus Király megegyezett, minden tekintetben van kötelező ereje. Látják az Urak, hogy a' brittaniai Kormányozók vélekedése szerént a' 24 tzikelyeket a' meghatalmazottakon és az egyetlen egy Anglus Királyon kívül egyébnek senkinek sem szükség alá írni, még is az nem csak költsönösön Angliát és Hollandiat, hanem minden más hatalmasságokat is elhatározva egyformán fog kötelezni. Lord Palmerston ismét megkérdeztetvén ha valyon meg lehet e' az, hogy valamely hatalmasság nem hagyja helybe a' 24 tzikelyeket, ismét felelt: hogy ötlet erős alapon álló reménység biztatja a' több Hatalmasságoktól is adandó megegyezés felől. Egyéberánt az én megjegyzésem most is az, hogy szabad tetszésétől füg mindenek, más kimenetelét gondolni a' dolognak, addig míg az be nem telyesedik. Én részemről, azt hiszem, hogy Jan. 31-ke óta a' mi dolgaink Óriási lépésekkel haladtak elő, és hogy Angliának 's Frantiziz Országának helybehagyása, a' Tractátus nem sok idő múlva bizonyosan meg történő

béfejezésének igen jó jele. — Ezután az Antverpiából való kítakarodásról kívánt a' Ministertől, fel világositást. A' Minister Muelenaere felel: A' hatalmasságok a' Nov. 15-ki Tractatus végrehajtását magokra vállalták. Azt Ugyan még ekkoráig csak ketten hagyták jóvá, és nagyon hihető, hogy a' Hollandiai Király a' több Hatalmasságok késedelmezésében bizva, szegezi magát a' Tractátusnak olly nyakason ellene. Minthogy az Antverpiai fellegvár keze közt van, ötöt annak el hagyására csak erőszakkal lehetne kényszeríteni. Ezen kítakarodásra való kényszerítésre, a' mint ő hiszi, a' szoros igazság szerint mind Angliát mind Frantzia Országot fel lehetne szállítani; úgy de ezzel az ágyúztatás szerentséllen következéseinek tetettnék ki a' város. Nem az itt a' kérdés, hogy mi igazságos dolog, hanem, hogy mi illendőbb és hasznosabb. Mondja meg Osy Úr mit gondol? erőszakhoz kell e' nyúlni, vagy pedig jobb lesz békeségben várni el a' Hatalmasságok közt lévő alkudozás kimenetelét.

(Folytatása következik.)

Spanyol Ország.

A' Spanyol Király Országának Portugallia felé eső széleire 30,000 emberből álló sereget küldött azzal a' meghagyással, hogy az mihelyt kívántatik, tüstént siessen a' Dom Miguel segítségére. Mellyből a' látszik, hogy félti az ő szomszédját, vagy inkább magát gondolván, hogy a' Dom Miguel megbukása, Spanyol Ország alapjait is megfogja annak polgárai javára rendíteni.

Folytatása a' Fél-Árkus Toldalékban.)

Londoni újabb tudósítások.

London Febr. 15-kán. A' Cholera Londonban is kiütött. Ezt a' Courier mély fájdalommal jelenti, ezt a' hivatalos jelentést tevén hozzá: „mivel a' nyavalyától való félelem és rettegés leginkább okai ezen járvány nyavalya elterjedésének, minden haszontalan lármát el kell távoztatni, melly ezen félelmet öreghítse. Erre nézve csak olyan tudósítások fognak a' felől közöltetni, mellyek ellene mondhatatlan történeteken épültek.“ — Az Orvosoknak egy Ikküldöttség előtt tett vallástétele szerint, kétségbe sem lehet hozni, hogy a' kiütött nyavalya — görtsel járó cholera legyen. Febr. 15 kán közönséges Gyűlés tartatott, mellyben erről tanátskoztak: mitsoda eszközöket kell elő venni; minő rendszabásokat határozni, hogy a' jelenvaló környülállások között a' veszedelem minden lehető módon eltávoztathassék. —

Londonban közönséges az a' vélemény, hogy ha a' nyavalya terjed; a' Parlament ülései, egyszerre megszűnnek 's elhalasztatnak.

Görög Ország.

Jan. 28-kén költ levelek Corfuból jelentik: hogy Görögországban a' nyughatatlanság nem csak nem tsendesedett, hanem naponként nevededik. Az Igazgatószék Megarába, a' lázzasztók és lázzadtak fő szállására sereget küldött. Mint hogy a' Felek mind két részről állhatatosan feltették magokban, hogy nem enged-

Szerkesztető és Kiadó Márton József, Professor. (Landstrasse Nro 315.)

Nyomtató: Nemes Haykul Antal. (Obero Bäcker-Strasse Nro 755.)